

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Corporis & sanguinis sui Sacramentum instituit. Articulus V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

VI
21

set & osculatus esset, resumpsit vestimenta sua, & ascendit ad locum vbi prius cenauerat. Et cum recubisset iterum, dixit: Scitis, quid fecerim vobis? Vos vocatis me magister & Domine, & bene dicitis. Sum etenim. Si ergo ego laui pedes vestros, Dominus & magister, quanto magis & vos debetis alter alterius lavare pedes. Si ergo Dominus vester sum, praeceptum meum hoc servate. Si magister sum, doctrinam hanc meam custodite. Ego non solum hoc feci ob pedum corporalium emundationem, sed propter humilitatis eruditionem. Nec solum in lavandis pedibus hanc legem vobis statuo, sed volo vt in omnibus attendatis exemplum meae humilitatis, & discatis, quomodo debeatis vos vobis invicem inferiores facere, & humiliter & charitative servire. Aliud documentum est, quod Dominus discipulos mundos esse voluit, etiam a pulvere pedum ante sumptionem corporis & sanguinis sui. Per quod indicavit, quantum mundiciam requirat a nobis, & quantum diligentiam adhibere, & nos preparare debemus, vt pura conscientia ad hoc venerabile Sacramentum recipiendum, accedamus.

Lotionis pedum discipulorum ratio que.

Quantis cum puritate accedendum ad sacramenti sumptionem.

IESVS CORPORIS ET SANGVINIS SVI

Sacramentum instituit. Articulus V.

COenantibus autem illis, scilicet Iesu cum discipulis suis, hoc est, cenam Magni typici consummantibus & perficientibus, accepit Iesus panem, non fermentatum & eleuatis oculis, ad Patrem gratias agens, pro veteribus terminatis, & nouis inchoandis, benedixit, ac fregit, scilicet post consecrationem, dedit quae discipulis suis, dicens: Accipite & comedite: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur. Similiter accipiens calicem, & item gratias agens, benedixit & dedit illis, dicens: Accipite & bibite ex eo omnes. Hic est sanguis meus, qui pro vobis effundetur. Illis verbis Sacramentum hoc instituit, & tacite Testamenti veteris caeremonias destituit, quia signum & figura sunt inania alicuius venturi, quando iam praesens ostenditur & habetur, quod figurabatur. Illis verbis iam dictis, scilicet, hoc est corpus meum, &c. Et hic est sanguis meus, &c. mutauit Dominus panem in carnem, & vinum in sanguinem suum. Et creditur tunc illis verbis dedisse efficaciam & virtutem in posterum, vt cum proferuntur eadem a sacerdote super debitam materiam & cum intentione consecrandi, fiat transsubstantiatio. Sequitur, & dicit: Hoc facite in meam commemorationem. Hic dedit Apostolis potestatem, & successoribus eorum, celebrandi hoc Sacramentum & frequentandi. Significauit etiam causam institutionis, scilicet, in sui memoriam. Et ideo admonemur memores esse sancti per cum magna gratiarum actione, & deuotissima huius celeberrimi Sacramenti veneratione, maxime charitatis, & dignationis diuinae, quod nobiscum voluit permanere, & permanebit vsque ad consummationem seculi, tam verus, perfectus, & in nullo minor, quam est cum beatis in caelo: nec aliqua differentia in eo est maioritatis, vel minoritatis, nisi qui beati vident eum fulgentem in sua propria specie sicuti est: nos vero sub aliena specie latentem, eundem tamen Deum, qui in caelo, & qui in Sacramento est. Ecce ille voluit nobiscum manere, cum peccatoribus ingratis, contemptoribus, transgressoribus, suum nomen blasphemantibus, & tantam irreuerentiam sibi facientibus, & indignè scienter cum sumentibus. Quod maior contumelia

Matth. 26. Luc. 22. 1. Cor. 11.

Charitas Christi in hoc Sacramento quanto.

Matth. 26. Post hoc dicitur in Sacramento est.

LL est,

est, quod ponitur in immundam conscientiam, quam si poneretur in cleam, ceteris paribus.

IESVS TRADITOREM SVVM CHARITATIVE CORRIPUIT. Articulus VI.

Ioan. 11.
Math. 16.
Auguſt.

Quoniam autem hoc, id est, superiora in lotionem pedum, & institutionem sacramenti, Iesus dixisset, turbatus est spiritus. Quare? Super lapsu, periculo, & damnatione sui discipuli, qui in tam detestabile crimen ceciderat venditionis, videlicet innocentis sanguinis magistri sui, pro quo magis dolebat magister pius & misericors, compatiens illius infelicitati, quam pro seipso morituro. Et quia studuit eum ante per beneficia & signa familiaritatis & affabilitatis emendare scilicet lauando eius pedes & osculando, & (vt quidam doctor dicit, vt credo Augustinus) lachrymando tunc, & cobando illum corpore & sanguine suo: nec profecit, quia cor illius induruerat: adhibet nunc etiam verba reprehensionis, palam ostendendo se non peccatum eius, sub generalibus tamen verbis, & tacito eius nomine, ne alii eum notarent. Unde dixit Dominus: *Amen amen dico vobis, vnus ex vobis me tradet.* Audientes hæc discipuli, turbati sunt, & vnus inspexit alterum, non auctores comedere: Quilibet formidabat pro conscientia sua: quia licet nihil mali sibi conscij essent alij discipuli præter Iudam, tamen credebant magis verbis magistri sui, quam propriè conscientia. Sciebant enim necesse esse verum & fiendum indubitanter, quod Dominus veritas ipsa dicebat. Vnde quilibet eorum dicebat: *Nunquid ego sum Dominus? Aut illi Iesus: Qui intingit mecum manum in paropsidæ, hic me tradet.* Ex hoc nondum clarè intellexerunt, quia minores discipuli comedebant in alia mensa, & soli Apostoli cum Iesu, ex vna scutella. Ideo solum intellexerunt, quod non ex minoribus discipulis, sed ex Apostolis aliquis traditurus erat Dominum. Subiunxit Dominus: *Vt homini illi, per quem filius hominis tradetur. Bonum esset ei, si natus non fuisset homo ille.* Apostolis igitur interrogatibus quilibet pro se, quis esset, compulsi sunt etiam Iudas interrogare, vt non notaretur, & dicere: *Nunquid ego sum Rabb? Dicit illi Iesus: Tu dixisti.* Credendum est Dominum hæc dixisse leniter, vt alij non audirent. Petrus autem zelosus pro Domino, cupiebat scire, quis esset. Innuit ergo discipulo, qui recubuit super pectus Iesu, id est, Ioanni, vt interrogaret Dominum. Interrogat igitur Dominum Ioannes, dicens: *Dominus qui est qui tradet te.* Iesus reuelat illi tanquam familiari, & qui scripturis erat in euangelium, dicens: *Cui intinxi panem porrexero, hic me tradet.* Et cum intinxi panem, dedit Iuda Simonis Ischariæ. Et dixit Iesus: *Quod facis facitis. Hoc non dixit imperando, sed ostendendo, quia spontè, & cum magna sui desiderio expectabat suam passionem, quam cupiebat accelerari, propter redemptionem nostram, & liberationem patrum ex limbo.* Cum ergo hoc Iudam Iesus Iuda tradidisset, post buccellam introuit in eum Satanas, hoc est, ampliore potestatem & damnationem in eo accepit, quia per malam voluntatem Iudas se magis illi subiecit, & exiit continuo, ad querendam cohortem, quam caperet Iesum. Ex isto articulo multa habemus documenta. Primum, quod debemus spiritualiter tristari de alterius, scilicet proximi nostri casu in peccatum, sicut Christus turbatus est propter lapsum Iudæ. Secundum, quod

De hoc odus uti in proximo lapsum in peccato.